

extinció

Fest'17

Festival de veus i narratives

Centre d'Art Lo Pati (Amposta)
5 i 6 de maig

Divendres 5

la presa de la natura

18:30

JOAN MARIA MINGUET

«L'art és un combat.

El combat vol l'art»

veus: xarrada

20:00

NÚRIA MARTÍNEZ-VERNIS

I MARTÍ SALES

«Alcohols»

veus: poesia

21:00

MARIA ARNAL

I MARCEL BAGÉS

«Verbena»

veus: actuació musical

Dissabte 6

la natura de la presa

11:00

LUIS COSTA

«¡Bacalao!

Historia oral de
la música de
baile en Valencia,
1980-1995»

narratives:
presentació de llibre

Esmorzar amb.
Pastisseria Xocolat

12:30

LUIS BONÍAS

narratives: sessió DJ

Vermut amb Moritz

18:30

AVALANCHA

«Coreomania»

narratives: presentació

20:00

NANDO CRUZ

«L'indie,
un cranc americà»

narratives: xarrada

21:00

CLAUDIA
CABRUZZA

«Com un soldat»

veus: actuació musical

**D'aquí a tres anys
no quedarà ni una abella
a Catalunya. (...)
Ho hem de tenir clar.
Sense abelles desapareix
la humanitat**

<http://www.rac1.cat/programes/veslo/2017/01/25/413691725751/abella-vespa-asiatica.html>

7 04 2017

*La luna es una mujer, llorona
y por eso el sol de España (...)*
Chavela Vargas

Som, per iniciar, animals. Complexos; però animals: com la lleona que ataca si veu amenaça. Som animals i en material d'amor, llenguatge, cultura i art treballem la nostra condició humana. Amor, llenguatge, cultura i art serveixen per explicar-nos les realitats. També per representar-nos-les.

Som també arquetips. Menys originals tothom del que voldríem creure'ns, i únics del tot alhora. Llocs comuns, reproductors d'imatges d'estàndards interioritzades des que vam nàixer, arquetips que romanen simplificadors per definició. Centralitzadors. Marginadors. Dafinidors. Arbitraris per fi.

Per fi arbitraris, som errades en Matrix quan Estat i Economia ja són subsistència vers l'extinció. Colons colonitzats, capricis. Infants carregats de responsabilitats la meitat de les quals sense pair, creguts crescuts malensenyats en enveja, individualisme i cordialitat, objectivació i competició.

Som fins i tot violència. La dels defensors de la Norma, la de la lleona que ataca si veu amenaça. Som animals i eines d'amor, llenguatge, cultura o art gestionem la condició humana. Amor, llenguatge, cultura i art serveixen per representar-nos les realitats. També per transformar-nos-les.

Som, sobretot, la tendresa en el dia a dia, la sensibilitat quotidiana, l'impossibilitat d'explicar-nos

(sols en comú o extinció)

Oriol Fuster Cabrera

La població d'anguila
es troba fora
dels límits biològics
de seguretat

<http://www.ebredigital.cat/ecònomia/908-el-govern-alerta-del-perill-d-extincio...>

Torne al començ, ple
de pena i de fúria:
no he desitjat mai
cap cos com el teu.
L'odi, també; perquè
és odi, també.
No vull seguir.
No vull seguir.
No vull seguir.
No vull seguir.
A mamar, tots
els versos!

No he desitjat mai cap cos com el teu, Vicent Andrés Estellés

Centre d'Art Lo Pati (Amposta)
Entrada de dia per a tots els actes: 5€
(excepte dissabte matí, accés lliure)

Comissariat:
Oriol Fuster Cabrera
Disseny Gràfic:
Laia Ortiz Sansano

LO PATI
LO PATI
CENTRE D'ART - TERRES DE L'EBRE

Ajuntament d'Amposta

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Diputació Tarragona

Amb la col·laboració de

xocolā_t

www.lopati.cat

www.extinctionsymbol.info